

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 8P/16/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6816201321
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Kvetková
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2016:6816201321.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca samosudkyňou JUDr. Miroslavou Kvetkovou vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: D. V., D.. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zast. kolíznym opatrovník Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Revúca, dieťa matky: M. A., D.. XX.XX.XXXX, N. M., Ž. XXX, zast. AK Bitalová & Demeterová, s.r.o., IČO: 47 244 798, sídlom Rimavská Sobota, Žánovská 5183/2A na základe rozhodnutia Centra právnej pomoci o priznaní nároku na poskytovanie právnej pomoci a otca: N. V., D.. XX.XX.XXXX, N. U. XXX o návrhu matky na zmenu úpravy styku otca s maloletým dieťaťom takto

rozhodol:

I. Súd s c h v a ľ u j e rodičovskú dohodu v nasledovnom znení:

Otec maloletého dieťaťa N. V., D.. XX.XX.XXXX je o p r á v n e n ý stýkať sa s maloletou D. V., D.. XX.XX.XXXX neobmedzene na základe dohody rodičov maloletého dieťaťa.

II. Týmto sa m e n í rozsudok Okresného súdu Revúca č. k. 5P/24/2015-503 zo dňa 29.05.2015.

III. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom na začatie konania zo dňa 09.03.2016, doručeným súdu dňa 14.03.2015, sa matka maloletého dieťaťa domáhala zmeny rozsudku o úprave styku otca s maloletou D. a to tak, že styk otca s dieťaťom bude upravený vždy v poslednú nepárnu sobotu v mesiaci od 11.00 hod. do 14.00 hod. v prítomnosti matky dieťaťa.

2. Súd po prečítaní návrhu na začatie konania vykonal dokazovanie výsluchom rodičov maloletého dieťaťa, vyjadrením sa kolízneho opatrovníka, prečítaním listinných dôkazov - správy obce Lubeník zo dňa 16.08.2016, správy mesta Jelšava zo dňa 16.08.2016, správy kolízneho opatrovníka zo dňa 11.10.2016, správy Mgr. Ivety Snitkovej zo spisu 3P/41/2013 zo dňa 10.12.2015, správy Mgr. Ivety Snitkovej zo dňa 16.09.2016, ako aj oboznámením sa s celým obsahom spisu a obsahom pripojených spisov tunajšieho súdu sp. zn. 7P/154/2011, 3P/41/2013, 7P/7/2013, 3P/45/2013, 5P/24/2015 a 5Em/2/2015. Vykonalie iných dôkazov nebolo do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania navrhnuté. Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav:

3. Rodičia dieťaťa nežijú spolu. Styk otca s maloletou D. bol naposledy upravený rozsudkom tunajšieho č. k. 5P/24/2015-503 zo dňa 29.05.2015 tak, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletou D. každý utorok v čase od 14.30 hod. do 16.00 hod. v priestoroch Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Revúca za účasti jeho pracovníka.

4. Rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 3P/41/2013-535 zo dňa 29.05.2015 bolo uložené rodičom dieťaťa a maloletej D. výchovné opatrenie podľa § 237 ods. 2 písm. d/ zákona o rodine a to povinnosť podrobiť sa psychologickému poradenstvu u psychologičky Mgr. Ivety Snitkovej, so sídlom Okružná 24, Revúca.

5. Podľa správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Revúca (ďalej len úrad práce) zo dňa 11.10.2016 súd zistil, že po právoplatnosti rozsudku č. k. 5P/24/2015-503 zo dňa 29.05.2015 sa v dňoch 07.07.2015 - 18.08.2015 styk nerealizoval, pretože na stretnutia sa nikto nedostavil bez uvedenia dôvodu. Dňa 20.08.2015 úrad práce kontaktoval otca dieťaťa za účelom zistenia dôvodu, pre ktorý sa styk nerealizuje. Dňa 25.08.2015 sa prvýkrát realizovalo stretnutie otca s maloletou na úrade práce. Po príchode do priestorov referátu poradensko-psychologických služieb sa maloletá D. držala matky za ruku a odmietala ju pustiť. Pracovníci úradu sa maloletú snažili prehovoriť, aby matku pustila, maloletá však s nimi nijako nekomunikovala. Preto vyzvali matku, aby vstúpila spoločne s dcérou do miestnosti, kde bol otec. Pracovníci úradu práce sa pokúšali nadviazať kontakt s maloletou tak, že sa ju snažili zaujať kreslením. Následne sa jej snažil prihovárať otec, ale maloletá s ním odmietala akýmkoľvek spôsobom komunikovať. Otec maloletej doniesol tašku s darčekom, D. si ho však nechcela zobrať, dokonca ani pozrieť. Neodpovedala ani na otázku pracovníkov úradu práce, či by chcela, aby na stretnutí bola aj mama (keďže išlo o prvé stretnutie). Otec sa snažil D. vysvetliť, prečo by tam mala zostať sama a prečo musí matka odísť z miestnosti, že je to nariadenie, ktoré určila sudkyňa. Maloletá s otcom ďalej nijakým spôsobom nekomunikovala, na čo otec vyšiel z miestnosti. Pracovníci úradu práce sa opäť pokúšali zaujať maloletú kreslením, čo sa im podarilo. D. nakreslila obrázok, na ktorom bolo veľké srdiečko, v ktorom bolo napísané "mamka, ľúbim ťa". Obrázok dala matke. Akonáhle sa matka postavila a chcela odísť, D. ju znova chytila za ruku a už sa jej nechcela pustiť a viac ani kresliť. Asi po 15-tich minútach sa do miestnosti vrátil otec maloletej, ktorý matke povedal, že ak neopustí miestnosť a nenechá tam maloletú samú, tak ako je uvedené v rozsudku, na druhý deň podá návrh na súd na výkon rozhodnutia súdu. Pracovníci úradu práce (vrátane psychologičky RPPS) sa snažili otcovi dohovoriť, aby sa neunáhľil, bol trezrivejší a s návrhom na výkon rozhodnutia počkal aspoň niekoľko stretnutí. Počas stretnutia maloletá držala matku pevne za ruku, pozerala do zeme, nijako nekomunikovala, neodpovedala na žiadne otázky od kohokoľvek, ani od matky, po celý čas neprehovorila ani slovo a na nikoho ani nepozrela. Matka sa snažila s maloletou nadviazať rozhovor, aby sa išli spolu pozrieť na darček, ktorý jej doniesol otec, maloletá však odmietala komunikovať aj s ňou. Otec sa tiež niekoľkokrát pokúšal rozprávať s maloletou, avšak bez akejkoľvek reakcie.

Na stretnutí 08.09.2015 sa opakovala situácia z prvého stretnutia, maloletá D. sa držala matky obomi rukami za pás a odmietala ju pustiť, ba dokonca, čo i len si sadnúť. Matka sa jej snažila vysvetliť, že musí odísť, lebo sa otec nahnevá, keď tam bude, avšak bezúspešne. 15 minút po čase začiatku styku prišiel otec, ktorý bol nahnevaný a bez oslovenia alebo pozdravenia sa mal. D. sa obrátil na matku s otázkou, či sa bude opakovať situácia z predchádzajúceho stretnutia. Pracovníci úradu práce do stretnutia nezasahovali. V miestnosti bolo dlhšiu dobu ticho, ak niekto hovoril, tak to bol len otec dieťaťa. D. matku stále držala za pás, nedovolila jej sadnúť si, pozerala do zeme, niekedy schovávala tvár do matkinho pása. Matka sa snažila maloletú presvedčiť, aby si sadli, lebo jej bude zle, maloletá jej to však nedovolila. Otec matke vyčítal, že tu maloletú nedokáže nechať a že ju maloletá nepočúva, čo je dôsledok toho, že ju zle vychovala. Otec sa snažil maloletej prihovoriť a vysvetliť jej, prečo tam musia chodiť, že je to nariadenie súdu, ale aj preto, že s ňou chce byť, chce sa s ňou stretávať a rozprávať. Maloletá na otca nijako nereagovala, celý čas sa naňho ani nepozrela. Odmietala s kýmkoľvek komunikovať, dokonca aj s matkou. Otec odmietal realizovať styk s maloletou za prítomnosti matky, preto ju vyzval, aby sa vyjadрила, či dieťa vie alebo nevie nechať v priestoroch úradu, ak nevie, nech to povie a styk sa skončí, nech nezdržuje čas. Na toto matka nereagovala. Otec viac komunikoval s matkou ako s maloletou D., v konštatovaní ako dieťa vychováva a kam to za tie roky dospelo a riešil osobné problémy, ktoré majú s matkou medzi sebou. Počas styku otec telefonoval na súd a pokúšal sa rozprávať so sudkyňou a informovať ju o tom, že matka nechce mal. dieťa odovzdať, čím marí výkon rozhodnutia. Tento telefonický hovor bol uskutočnený pred maloletou D.. Matka počas styku nevedela dieťaťu rúzne rozkázať, dohovárala jej, ale pritom sa usmievala a hladila ju po vlasoch. Nedokázala ju prinútiť ani aby si sadli. Matka oslovila otca, že by spolu mohli ísť do Tesca kúpiť cvičky. Na to otec vyzval maloletú D., aby povedala, či by chcela alebo nie, aby išli spolu do obchodu, ako to navrhla mama, alebo či by chcela niečo iné, že on to urobí. Maloletá nereagovala. Otec maloletú opakovane vyzýval, aby povedala, čo chce, že on to urobí, alebo aby aspoň povedala, či nechce, aby za ňou už chodil, že keď povie, že sa s ním nechce stretávať, stretnutia už nebudú, ale musí to povedať. Maloletá D. otcovi neodpovedala, celý čas mlčala, stála k nemu obrátená chrbtom a matku držala okolo pása. Následne otec odišiel.

Stretnutia, ktoré sa uskutočnili dňa 06.10.2015, 13.10.2015 a 27.10.2015, 01.12.2015 boli obdobné ako predchádzajúce (Maloletá prišla s matkou, matky sa neustále držala, odmietala sa jej pustiť, s nikým nekomunikovala. Matka dcére dohovárala. Otec odmietal realizovať styk za prítomnosti matky, vyjadroval sa, že takéto stretnutia nemajú zmysel, vyzýval matku, aby odišla, aby rešpektovala rozhodnutie súdu, inak podá návrh na výkon rozhodnutia).

Na stretnutí dňa 12.01.2016 bol otec k mal. D. milší, prihovárал sa jej, matku maloletej nežiadal, aby opustila miestnosť, pýtal sa maloletej, či sa jej páčil darček, opakoval, že všetko robí kvôli tomu, že ju má rád a chce byť s ňou. Súhlasil, aby sa stretnutie zbytočne dlho nenatáhalo, pretože sa D. treba ešte učiť a súhlasil, že maloletú aj matku odvezie domov, aby nemuseli dlho čakať na autobus. Pred budovou však maloletá ťahala matku opačným smerom ako parkoval otec a odmietla ísť s otcom domov.

Stretnutie dňa 19.01.2016 bolo na úrade práce ukončené skôr, pretože otec navrhol maloletej D., aby spoločne aj s matkou išli do obchodu napr. do Tesca alebo do cukrárne, kde jej kúpi, čo bude chcieť. Maloletá na to nijako nereagovala. Následne rodičia i s maloletou odišli. Ďalšie stretnutia v dňoch 09.02.2016 a 01.03.2016 sa konali mimo budovy úradu práce, rodičia išli spolu aj s maloletou do obchodu. Otec dieťaťa sa vyjadril, že vidí, že pri takomto stretávaní maloletá je uvoľnenejšia, aj keď s ním naďalej nekomunikuje, nič mu nepovie, nie je taká vystresovaná, ako na úrade práce.

Dňa 22.03.2016 sa otec ospravedlnil, že nepríde s odôvodnením, že si musí rozmyslieť, či sa ešte bude stretávať s maloletou, o čom bola matka dieťaťa oboznámená. V poobedňajších hodinách otec dieťaťa telefonoval, že si to rozmyslel a na stretnutie príde, ale už sa nepodarilo pracovníkom úradu práce skontaktovať s matkou dieťaťa.

Dňa 29.03.2016 otec dieťaťa ospravedlnil svoju neúčasť z pracovných dôvodov.

V období od 05.04.2016 do 19.07.2016 sa stretnutia otca s dieťaťom na úrade práce nerealizovali buď z dôvodu, že svoju neúčasť ospravedlnila matka - pre chorobu niektorej z dcér (05.04.2016, 19.04.2016, 26.04.2016, 03.05.2016, 24.05.2016, 07.06.2016, 14.06.2016, 21.06.2016 a 28.06.2016) a pre účasť maloletej na tanečnom sústreďení dňa 12.07.2016 alebo z dôvodu, že matka s maloletou sa dostavila na úrad práce, ale otec sa nedostavil bez ospravedlnenia (12.04.2016, 10.05.2016, 17.05.2016, 31.05.2016 a 19.07.2016). Na stretnutí dňa 19.07.2016 bolo s matkou dieťaťa dohodnuté, že na úrad práce nemusí s maloletou chodiť, nakoľko otec neprejavuje záujem na stretnutie chodiť, ak otec preukáže záujem, stretávanie bude obnovené.

Stretnutia v ostatných súdom určených termínoch sa neuskutočnili a to z rôznych dôvodov (pracovné povinnosti otca dieťaťa, choroba maloletej D. alebo druhej dcéry U., iné dôvody - napr. sviatok).

6. Otec mal. dieťaťa sa návrhom doručeným súdu dňa 09.09.2015 domáhal výkonu rozsudku 5P/24/2015-503 zo dňa 29.05.2015, vec bola vedená pod sp. zn. 5Em/2/2015. Uznesením tunajšieho súdu č. k. 5Em/2/2015-118 zo dňa 16.03.2016 súd výkon rozhodnutia vyhlásil za neprípustný a výkon rozhodnutia zastavil, nakoľko nebol daný dôvod na nútený výkon rozhodnutia o styku otca s maloletou D., nakoľko zo strany matky ako povinného rodiča nedochádzalo k nerešpektovaniu rozhodnutia súdu, ale len k prirodzenému rešpektovaniu vyjadrených potrieb maloletého dieťaťa. Uznesenie bolo odôvodnené tým, že matka ako povinný rodič si nepochybne plní povinnosť priviesť maloletú D. na stretnutia s otcom v stanovený čas. Maloletá sa s otcom stretávať nechce a to buď vôbec, alebo minimálne nie bez prítomnosti matky. Takýto svoj postoj dala maloletá dostatočne jasným spôsobom najavo a to opakovane v priebehu niekoľkých uskutočnených stretnutí. Ak nie na základe iných vecí (napr. vycítením zo správania sa samotného dieťaťa, znaleckého posudku, správ psychologičky referátu poradensko-psychologických služieb vypracovaných v konaní), minimálne na základe rozsudku súdu si otec musel a mal byť vedomý, že jeho východisková pozícia pre styk s maloletou nie je jednoduchá a pre neho pozitívna a že to musí byť on sám, ktorý si svojim správaním musí D. dôveru a lásku opätovne získať. Z postoja otca je však zrejmé, že na obnovovanie vzťahu s maloletou dcérou má príliš málo trpezlivosti a že ku skutočným pocitom a potrebám dieťaťa nie je dostatočne citlivý a neberie na ne ohľad. Inak by už po druhom stretnutí, ktoré sa neodohralo podľa jeho predstáv, resp. presne podľa pokynov súdu, nepodal návrh nútený výkon rozhodnutia. Nedostatok trpezlivosti pri získavaní maloletého dieťaťa otec mylne a podľa súdu nedôvodne prenáša na matku dieťaťa, ktorú obviňuje z toho, že stretnutia s dieťaťom nefungujú preto, že je na nich prítomná. Tým, že matka zo stretnutí neodíde však nedochádza z jej strany k nerešpektovaniu (neplneniu) rozhodnutia súdu, ale len k prirodzenému rešpektovaniu vyjadrených potrieb maloletého dieťaťa. Nemožno od matky očakávať, že bude maloletú D., keď u nej vidí prejav strachu alebo silnej nevhle zostať sama na stretnutí s otcom, nasilu od seba trhať a nechá ju v takejto situácii samu, nebude jej na blízku. Matka v súčasnosti predstavuje pre mal. D. hlavnú a súd si dovoľí konštatovať, že aj jediná istotu v detstve naplnenom dlhodobými konfliktami medzi rodičmi. Ak by matka dôveru, ktorú voči nej maloletá má narušila tým, že by ju proti jej vôli nechala na stretnutí s otcom

samu (resp. len za prítomnosti sociálneho pracovníka), mohlo by to mať veľmi nepriaznivý vplyv na momentálny psychický stav maloletého dieťaťa a možno aj dlhodobejšie negatívne následky na jej ďalší psychický vývoj. Zo správania maloletej je zjavné, že pokiaľ ide o jej stretávanie sa s otcom, nedôveruje nielen otcovi, ale ani súdnym autoritám, psychológom, resp. sociálnym pracovníkom. Táto situácia sa nedá zmeniť direktívne, ani príkazom súdu vyjadreným v súdnom rozhodnutí o styku otca s maloletou. Postoj maloletého dieťaťa možno zmeniť len nenásilným prístupom, rešpektujúcim jeho city a prejavené potreby. Nebolo cieľom a účelom súdneho rozhodnutia nútiť maloleté dieťa do stretávania s otcom proti jeho vôli. Bolo ním vytvoriť pre otca a maloleté dieťa čo najoptimálnejšie podmienky pre realizáciu styku. Z opakovaných realizovaných stretnutí však vyplynulo, že takto súdom nastavené podmienky (ktoré sa v čase rozhodnutia zdali byť najlepšie) nefungujú, pričom dôvodom preto nie je neplnenie povinností vyplývajúcich z rozhodnutia matkou, ale vážne narušený vzťah dieťaťa k otcovi. Táto skutočnosť predstavuje dôvod, pre ktorý je potrebné súdne rozhodnutie o styku otca s mal. dieťaťom zmeniť a nie pristupovať k jeho nútenému výkonu.

7. Podľa správy Mgr. Ivety Snitkovej zo dňa 10.12.2015, podanej vo veci 3P/41/2013, rozhovory rodičov sa stále niesli v rovine nenávisť a osočovania. Po troch stretnutiach otec vyhlásil, že ich nepovažuje za potrebné a užitočné a navrhol, že sa ich viac zúčastňovať nebude. K výrazným zmenám v postojoch rodičov nedošlo. Nevhodné stereotypy v správaní rodičov sú natoľko fixované, že je pre nich veľmi ťažké zmeniť ich. U otca psychologička pozitívne hodnotila snahu vnímať hodnotenia situácií a psychologické rozbor vzájomných vzťahov a kontaktov, avšak v ich uplatnení v praxi mu, podľa psychologičky, bráni výrazne negatívny vzťah k matke detí. Otec verbalizuje úmysel nekomplikovať situáciu, avšak zároveň uvádza, že s matkou nie je ochotný nijakým spôsobom o deťoch komunikovať. Na druhej strane matka má snahu komunikovať, avšak jej komunikácia je málo rešpektujúca partnera a to akéhokoľvek aj predstaviteľa inštitúcie, matka má tendenciu presadzovať svoje názory a postoje, je menej schopná prijať prípadné návrhy. Stále sa vracia do minulosti a k obviňovaniu. Maloletá D. so psychologičkou počas celého stretnutia nekomunikovala, nebola ochotná nadviazať ani očný kontakt. Prišla bledá, utiahnutá, iba sa matky držala za ruku, ani ju nepustila. Na otázky neodpovedala, strnulo sedela. Matka sa maloletú snažila pobádať, čo psychologička vnímala ako dvojité väzbu - neverbálna komunikácia nekorešpondovala s verbálnym prejavom. Toto, môže u maloletej komplikovať vytváranie vzťahu k otcovi. Uviedla, že sám otec si situáciu sťažuje tým, že ak aj matku pred deťmi nespomína (ako uvádza), z jeho postojov a správania maloletá D. môže cítiť nenávisť k matke. Keďže jej väzba na matku je až nezdravá, radšej sa týmto situáciám vyhne a k otcovi chodiť nechce. Psychologička uviedla, že maloletá D. nevyhnutne potrebuje psychologickú intervenciu v akejkoľvek inštitúcii, kde bude ochotná ísť. Jej správanie je neadekvátne veku a svedčí o vnútorných ťažkostiach, ktoré treba riešiť a s ktorými jej treba pomôcť.

8. Podľa správy Mgr. Ivety Snitkovej zo dňa 16.09.2016, podanej v predmetnej veci, systematickejšie prebiehali stretnutia s matkou dieťaťa, ktorá mala záujem o pomoc a podporu v období, ktoré bolo pre ňu náročné. S maloletou D., ktorá na stretnutí odmietala spolupracovať, sa už psychologička nestretla, s matkou dieťaťa sa dohodli, že pre ňu bude lepšie, ak bude v starostlivosti Centra pedagogicko-psychologického poradenstva, v ktorom začali s maloletou pracovať a to aj v škole, kde mala tiež problémy v prispôsobovaní sa. V období, v ktorom sa realizovali konzultácie s matkou dieťaťa, došlo k určitej úprave okolností v jej živote, ale tiež v jej vnútornom rozpoložení v smere určitého zharmonizovania. Usilovali sa napomôcť stretávaniu otca s dieťaťom prostredníctvom zmeny v jej postojoch a správaní, keďže otec dieťaťa odmietol navštevovať ambulanciu a podrobovať sa poradenstvu.

9. Matka maloletého dieťaťa na pojednávaní uviedla, že žiada zmeniť posledné rozhodnutie ohľadne styku otca s maloletou, nakoľko toto sa nerealizuje a tiež preto, že maloletá má iný rozvrh a čas stretnutí ju zaťažuje. Ona nemá žiadnu konkrétnu predstavu, ako by mohol styk otca s maloletou reálne prebiehať. Nie je pravda, že by nahovárala dieťa proti otcovi. Dávala aj maloletej telefón, aby mohla otcovi zavolať, ale maloletá nechce. Maloletá bola svedkom rôznych situácií, niečo si pamätá, z niektorých má len určitý pocit. Ona sa maloletej pýta, či chce ísť k otcovi, či mu chce zavolať, ale maloletá nechce. Maloletá si pamätá, aký je otec, že je prísny a má z neho strach. Domnieva sa, že maloletá zatiaľ nebude chcieť byť s otcom bez jej prítomnosti, možno keď bude staršia.

10. Otec maloletého dieťaťa na pojednávaní uviedol, že už veľmi dlhú dobu prebiehajú súdne konania v súvislosti s maloletou a on stratil dôveru v Okresný súd Revúca. Pokiaľ ide o vyjadrenie, že sa s

maloletou stretne a ani sa na ňu nepozrie, to je klamstvo. Ak matka nezmení svoj postoj a neuvedomí si, že dieťa potrebuje oboch rodičov, aj keď rodičia spolu nežijú a otec má záujem o dieťa, tak nebude možné dospieť k pozitívnemu výsledku. Matka úmyselne odhovára dieťa, aby otca nechcelo, aby sa nechcelo s ním stretávať. On nestratil záujem stretávať sa s maloletou. Keď ide po U., tak volá aj D., ale ona nechce s ním ísť. Ak súd upraví styk, tak trvá na tom, aby to bolo bez prítomnosti matky, keďže on sa s ňou nechce stretávať. Styk na úrade práce do určitej doby prebiehal takým spôsobom, že matka rozsudok súdu porušovala, keďže podľa tohto rozsudku mala odísť, ale neodišla. Nemalo teda zmysel pokračovanie v chodení na úrad práce. Pokiaľ ide o poradenstvo u Mgr. Snitkovej, on neodmietol sa tohto poradenstva zúčastňovať. Vždy, keď bol predvolaný, tak sa dostavil. Ako bolo prezentované, že riešením je poradenstvo u psychológa, on má za to, že tento proces už dlhé roky prebieha, boli už u viacerých psychológov a nič sa nezmenilo. Preto je ochotný dohodnúť sa s matkou na akomkoľvek styku s maloletou D.. On bude čakať a kedykoľvek prejaví maloletá záujem, že sa chce s ním stretnúť, on bude sa v takom prípade stretávať s maloletou.

11. Rodičia maloletého dieťaťa na pojednávaní dňa 08.11.2016 uzavreli rodičovskú dohodu ohľadne styku otca s maloletou D. v znení, že otec maloletého dieťaťa je oprávnený stýkať sa s maloletou D. neobmedzene na základe dohody rodičov maloletého dieťaťa.

12. Kolízny opatrovník maloletého dieťaťa na pojednávaní uviedol, že vzhľadom na vyjadrenie rodičov maloletého dieťaťa a vzhľadom na rodičovskú dohodu, ktorú uzavreli na pojednávaní, majú za to, že táto je v záujme dieťaťa a navrhujú ju schváliť. Výchovné opatrenie má súd ponechať v platnosti.

13. Podľa § 36 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v platnom znení (ďalej len zákon o rodine) rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

14. Podľa § 24 ods. 3 zákona o rodine rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná.

15. Podľa § 25 ods. 1 zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

16. Podľa § 26 zákona o rodine ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

17. Právo rodiča, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, stýkať sa so svojím dieťaťom, je neoddeliteľnou súčasťou rodičovských práv, ako aj samotných práv dieťaťa. Navyše kontakt rodiča s maloletým dieťaťom je významným činiteľom ovplyvňujúcim zdravý vývoj dieťaťa. Tieto zásady platia všeobecne, je ale potrebné v každom konkrétnom prípade posúdiť všetky relevantné skutočnosti, teda konkrétne okolnosti prípadu, či a v akom rozsahu je styk dieťaťa s rodičom v záujme dieťaťa. Nie vždy je totiž styk dieťaťa s rodičom v záujme dieťaťa, sú okolnosti, za ktorých musí byť styk rodiča s dieťaťom obmedzený alebo dokonca zakázaný. Pri rozhodovaní o veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom najlepší záujem maloletého dieťaťa. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä úroveň starostlivosti o dieťa, bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vláh dieťaťa, názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

18. Styk otca s maloletou D. bol súdne určený na každý utorok v čase od 14.30 hod. do 16.00 hod. v priestoroch Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Revúca za účasti jeho pracovníka. Zo správ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Revúca vyplýva, že spočiatku sa rodičia a maloletá D. pravidelne dostavovali na úrad za účelom styku otca s dieťaťom, prípadne sa vopred ospravedlnili. Styk otca s dieťaťom neprebehol ani raz tak, ako bolo určené súdom, len za účasti pracovníka úradu a to z dôvodu, že maloletá D. odmietala stretnutia s otcom, vždy sa matky pevne držala, nedovolila jej odísť, s nikým počas stretnutí nekomunikovala, pozerala zväčša do zeme. Takýmto správaním maloletá jasne vyjadrila svoju nevdľu stretávať sa s otcom. Súd má za to, že naposledy určený styk otca s maloletou má byť zmenený, keďže súdom nastavené podmienky nefungujú, pričom dôvodom je vážne narušený vzťah dieťaťa k otcovi. Z týchto dôvodov bol i výkon súdneho rozhodnutia vyhlásený za neprípustný a zastavený. Súd má za to, že naposledy upravené podmienky stretávania sa otca s maloletou Ninou boli najoptimálnejšie, za ktorých by mohol styk prebiehať vzhľadom na pomery v rodine, t. j. na pôde úradu práce, za účasti pracovníka úradu práce, raz do týždňa v rozsahu 1 a 1 hodiny. Keďže styk ani za týchto podmienok nebolo možné realizovať, stretávanie otca s maloletou je možné dosiahnuť len na základe intenzívnej práce rodičov a maloletého dieťaťa s psychológom za účelom zmeny postoja všetkých zainteresovaných, pričom rodičia musia pri tom poskytnúť súčinnosť a vynaložiť maximálnu snahu, aby sa situácia zmenila a styk otca s maloletou mohol prebiehať. Zároveň by bolo nutné vykonanie znaleckého dokazovania na určenie, aký styk otca s dieťaťom by bol vhodný, v záujme dieťaťa, aby styk nebol dieťaťu nasilu vnútený a dieťa nebolo v jeho dôsledku traumatizované. Otec dieťaťa ale uvádzal, že v takomto riešení nevidí zmysel, na poradenstve u psychológa sa nechce zúčastňovať, je ochotný dohodnúť sa s matkou na akomkoľvek styku s tým, že ak maloletá prejaví záujem, tento styk bude prebiehať. Následne rodičia uzavreli rodičovskú dohodu, podľa ktorej sa má otec s maloletou D. stretávať neobmedzene na základe dohody rodičov maloletého dieťaťa. Za týchto okolností dospel súd k záveru, že rodičovská dohoda je v záujme dieťaťa, keďže iné riešenie by vyžadovalo ochotu pracovať za pomoci psychológa na zmene postoja maloletej a na opätovnom vybudovaní kladného vzťahu dieťaťa s otcom. Rodičia však k uvedeným postupom nemožno nútiť. Preto súd za danej situácie považuje dohodu rodičov dieťaťa o styku otca s maloletým dieťaťom neobmedzene na základe vzájomnej dohody za jediný spôsob, ktorým je možné styk otca s dieťaťom upraviť.

19. Vzhľadom na uvedené súd schválil rodičovskú dohodu ohľadne styku otca s maloletou D., čím dochádza k zmene rozsudku Okresného súdu Revúca č. k. 5P/24/2015-503 zo dňa 29.05.2015.

20. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku v platnom znení tak, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na ich náhradu.

Poučenie:

Proti výrokom I. a II. tohto rozsudku nemôžu rodičia dieťaťa podať odvolanie. Kolízny opatrovník maloletého dieťaťa môže proti výrokom I. a II. tohto rozsudku podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici v troch vyhotoveniach.

Proti výroku III. tohto rozsudku môžu všetci účastníci konania podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vyššie uvedenú vadu, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.